

Elkác

06/23

you
a. f.

rtv:

Stredná odborná škola
ekonomická
Spišská Nová Ves

Milí čitatelia, učitelia a študenti,

Pomaly, ale isto sa nám školský rok 2022/2023 blíži ku koncu. Pre našich študentov – štvrtákov to znamenalo ukončenie štúdia na našej škole, naopak pre prvákov ich štartovný rok. Väčšine štvrtákov sa podarilo úspešne ukončiť štúdium. Prváci sa na škole rýchlo adaptovali, spoznali pedagogický zbor, vedenie školy a na záver samotnú školu. Som veľmi rád a verím, že aj vy, že po troch rokoch obmedzení sa podarilo vrátiť, či už učiteľom alebo študentom, štúdium naspäť do starých koľají.

Počas celého roka naša škola bola produktívna, zapájala sa do viacerých projektov, súťaží, olympiád, zbierok, začala realizáciu a následne rekonštrukciu štyroch učební, ktoré sa v septembri budúceho školského roka 2023/2024 spustia do prevádzky. Školský parlament s koordinátorkou pani učiteľkou Faltinovou a pani učiteľkou Sališovou sa zapojil do projektu Partirozpočtov, ktorý prebiehal veľmi zaujímavo. Študenti sa navzájom ovplyvňovali a predkladali svoje návrhy. Predstavilo sa dokopy 12 projektov rôzneho typu, ktorých návrhy boli následne zavesené na nástenke školy a sociálnych sieťach. Na Valentína sa konalo niekoľko aktivít na škole a zároveň bolo elektronicky spustené hlasovanie. Valentínsky deň sa začal posedením pri horúcej čokoláde a „kapkejkoch“, ktoré si pre študentov pripravila študentská firma mYOU☺. Nasledovalo valentínske predstavenie pod vedením pani učiteľky Kozákovej a šikovných študentov školy. Ukončením akcie bolo slávnostné vyhlásenie partiprojektu, ktorý postúpil a ním sa stala oddychová miestnosť. Strohá miestnosť nachádzajúca sa na prízemí sa čo nevidieť premení na „oddychovku“ pre študentov.

Konali sa aj iné akcie a podujatia, ktorých priebeh a hodnotenie ste mohli sledovať na webovej stránke školy a sociálnych sieťach. Pár z nich a rôzne iné zaujímavé články, ankety, rozhovory, či študentské príspevky vám prináša náš júnový Elkáč. Želám vám príjemné začítanie sa a krásne prežitie letných prázdnin.

Patrik Gerda, I. L

Čo vám prinášame v júnovom letnom špeciáli

Na slovíčko s...

- 5** Plaketa Jána Amosa Komenského. Rozhovor s pani učiteľkou Krajňákovou
- 13** Prvý rok za katedrou. Rozhovor s pani učiteľkou Gabrielou Kozákovou

Školský život

- 7** Študentská firma mYOU☺
- 8** Športové aktivity našich žiakov. V cyklistickom drese
- 11** Horský hrdina
- 18** Švrtácka anketa
- 28** The streets of Granada. Erasmus + zahraničná mobilita študentov v španielskej
Granade
- 31** Open creative doors II – Studio trip

Z literárnej tvorby

- 15** Škola zo sto slov
- 23** Som tu medzi vami. Rozhovor s Jakobom Ježekom
- 33** Privítanie leta

Plaketa Jána Amosa Komenského

Pri príležitosti Dňa učiteľov bola primátorom mesta Spišská Nová Ves ocenená práca pedagogických i nepedagogických pracovníkov, ktorí odvedli záslužnú prácu vo výchovno-vzdelávacích zariadeniach v Spišskej Novej Vsi. Za našu SOŠE bola tento školský rok nominovaná pani učiteľka PhDr. Renáta Krajňáková, ktorá si za svoju zaslúžilú prácu na pamiatku odniesla plaketu Jána Amosa Komenského. Srdečne jej k oceneniu blahoželáme!

Ako ste reagovali na nomináciu pedagogického pracovníka pre školský rok 2022/2023?

Potešilo ma to. Po rokoch v službách vzdelania a výchovy žiakov to bolo príjemné.

Čo Vás priviedlo k tomu, aby ste sa stali učiteľkou?

Učiteľské povolanie nebolo mojím prvotným snom. Osud sa ale zahral ináč.

Ako dlho pôsobíte na SOŠE?

Od roku 1989, teda 34 rokov.

Čo Vás najviac baví na učiteľskom povolaní?

Vidieť žiakov, že sa nestratia v živote, nájdu si miesto, sú úspešní.

Pre študentov, ktorí Vás „nepoznajú“, aký predmet na našej škole vyučujete?

Vyučujem slovenský jazyk a literatúru, dejepis.

Máte nejaký dobrý tip, ako zvládnuť pravopis, žiakmi obľúbené diktáty a ako napísať kvalitnú slohovú prácu?

Bohužiaľ nemám...

Čím si Vás žiaci vedia získať?

Svojím prístupom, vtipom, úprimnosťou, úsmevom.

Aké máte záľuby vo voľnom čase?

Chodenie po vlastných krásnou slovenskou prírodou, samozrejme čítanie dobrých kníh, skvelý film.

Je niečo, čo sme o Vás netušili?

23 rokov som čistá vegetariánka.

Aké sú Vaše sny a chceli by ste si ich ešte splniť?

Návšteva miest, v ktorých je čo vidieť.

Vy sama ste boli študentkou, čo by ste odporučili a odkázali dnešnej generácii „nástročných“?

Nezabudnúť, že iba vlastnou prácou, vedomosťami sa dostaneme tam, kam chceme.

Ďakujeme za Váš čas a odpovede, redakcia časopisu Elkáč

Milí akcionári, učítelia a žiaci!

Podnikateľská činnosť našej firmy mYOU:) sa už skončila, a preto nám dovoľte zhodnotiť priebeh jej fungovania. Naša spoločnosť sa zameriavala hlavne na výrobky ako sú smile sviečky, pečené čaje s vynikajúcim nápojovým koncentrátom z ovocia bez akýchkoľvek látok a farbív. Sviatok svätého Valentína sme učiteľom a žiakom našej školy spríjemnili predajom muffinov, pop cakes a horúcej čokolády.

Niekoľko mesiacov sme sa zameriavali na naplnenie cieľov. Na trhu sme priniesli akcionárom očakávaný zisk a nezabúdali sme pri tom na naše poslanie prinášať ľuďom do života radosť a potešenie. Ciele sme naplnili a za celý polrok fungovania firmy sa nám podarilo dosiahnuť zhodnotenie vkladov akcionárov vo výške 75%. Okrem naplnených cieľov sme získali aj iné vedomosti, pracovali sme v tíme, komunikovali sme so zákazníkmi, riešili financie či marketingové stratégie a samozrejme vyskúšali sme si samotné podnikanie.

Na začiatku účtovného obdobia naša študentská firma predala akcionárom 60 akcií v hodnote 2€. Počas celého finančného obdobia sme sa snažili túto sumu čo najlepšie zhodnotiť. Príjmy z predaja tovaru boli vo výške 29,00€ a príjmy za poskytnuté služby vo výške 350,65€. Výdavky boli vo výške 76,30€, výdavky na materiál vo výške 103,47€ a iné výdavky vo výške 54,63€. Taktiež dividendy na akciu boli vo výške 1,50€ a dividendy celkom vo výške 90,00€. Výdavky na likvidáciu firmy boli vo výške 23,47€ a tantiémy vo výške 10,00€.

Týmto príspevkom by sme sa chceli poďakovať vedeniu našej školy za to, že umožnila vyučovať tento predmet. Takisto by sme sa chceli poďakovať aj pani učiteľke Ing. Alici Vitkovej za jej rady, pomoc a čas, ktorý nám venovala. Veľmi nás teší, že sme mohli byť súčasťou projektu mYOU:) a veríme, že sa Vám naša podnikateľská činnosť páčila a zaujala Vás.

Štefánia Vaľková, III. A

Športové aktivity našich žiakov V cyklistickom drese

Ahojte, elkáci, moje meno je Filip Greš. Som žiakom 2. ročníka a študujem v obore Obchodná akadémia. Touto cestou by som vám chcel predstaviť cyklistiku, ktorej sa venujem dva roky. K tomuto športu som sa dostal zásluhou môjho bratranca, s ktorým som išiel prvýkrát na dlhší výjazd a postupom času ma to začalo baviť viac a viac. Cez leto sme spolu najazdili dosť kilometrov a mali mnoho zážitkov.

Cyklistike sa venujem v porovnaní s konkurenciou veľmi krátko, ale za tie dva roky som ju dokázal dobehnúť a veľké množstvo aj predbehnúť. Cyklistike sa venujem v priemere 14 hodín týždenne, to je cca nejakých 400 kilometrov za týždeň. Makám na sebe šesť dní v týždni a jeden deň mám pauzu, aby si telo oddýchlo. Cestnej cyklistike sa venujem iba rok, ale znamená pre mňa viac ako horská cyklistika. Horská cyklistika je pre mňa skôr oddych a vyvetranie mysle, ale taktiež zvyknem chodiť sem-tam aj na horské preteky. Cyklistike sa venujem skôr už poloprofesionálne a znamená pre mňa disciplínu, tvrdú prácu, kondíciu, fyzickú a mentálnu vytrvalosť a mnoho ďalších benefitov.

Každý môj tréning je iný, niekedy trénujem sám a inokedy s partiou alebo trénerom. Tréner sa snaží, aby som na každom tréningu dal zo seba všetko, niekedy nemám ani síl, aby som sa dostal domov. Moja najdlhšia prejazdená vzdialenosť bola 160 kilometrov, ktoré sme išli na sústreďení v Španielsku. Na tejto 160 kilometrov dlhej trati sme zdolali vyše 3000 výškových metrov, čo je viac ako náš najvyšší štít – Gerlach (2655 m n. m.). Na cestnom bicykli som išiel najrýchlejšie 97,3 km/h a bolo to nedávno na pretekoch v Starej Ľubovni. Jazdil som dva roky za Cyklistický klub Spišský Štvrtok a onedlho sa niečo chystá, ale o tom vám ešte nemôžem povedať. Na tréning si vždy beriem bicykel podľa toho, aké preteky ma čakajú najbližší víkend. Tento rok však cestný bicykel jednoznačne vyhráva v pomere deväť cestných pretekov a iba jednej MTB preteky.

Cyklistika je veľmi fyzicky, psychicky aj finančne náročný šport, musíte mať veľmi dobrú kondíciu a taktiež veľmi silné nohy a stred tela. Na horských pretekoch rozhoduje

aj sila vrchnej časti tela (ruky, ramená). Tieto partie tela musíte trénovať postupne a nie rýchlo, cyklistika si vyžaduje čas a trpezlivosť. Taktiež psychika hrá veľkú úlohu na pretekoch, keď máte slabú psychiku, nikdy nebudete dobrí v cyklistike. Cyklistika nepratí medzi adrenalínové športy, ale ja by som to o cyklistike netvrdil. Keď jazdíte 97 km/h na cestných pretekoch a urobíte čo i len malú chybu, niekedy to nemusí byť ani vaša chyba, letíte k zemi a dá sa povedať, že ste takzvané polomŕtvy. Zranenia, ktoré sa budú liečiť mesiace a odreniny na koži, ktoré sa vám každý deň lepia na oblečenie a v noci na plachtu, nie sú nič moc.

Taktiež sa to dá povedať o horskej cyklistike, síce tu nechodíme až tak rýchlo, ale tiež sa to pohybuje miestami až okolo 70 km/h a to na rozbitej lesnej ceste plnej kameňov, koreňov. Pri páde na horskom bicykli je to skoro vždy vaša chyba, tieto zranenia bolia viac, lebo sú to väčšinou zlomeniny na rozdiel od cestnej cyklistiky, kde sú predovšetkým odreniny, tzv. cestné lišaje. Pri tréningu na našich hlavných cestách sa cítim veľmi ohrozene a zraniteľne, veľakrát sa mi stalo, že som bol skoro zrazený autom alebo autobusom. Vodiči áut berú veľmi malý ohľad na cyklistov a nerešpektujú nás, pričom sme najviac zraniteľní na cestách. Bohužiaľ poznám ľudí, ktorí na túto ľahostajnosť vodičov doplatili svojím vlastným životom.

Rád si chodievam zabicyklovať do Slovenského raja, konkrétne na vyhliadku Matka Božia, kde si zvyknem vyvetrať hlavu a pokochať sa výhľadom na krásnu slovenskú prírodu. Rád by som vám odporučil nový cyklistický chodník, ktorý vedie zo Smižian do Hrabušíc a ďalej pokračuje do Slovenského raja, kde sa nachádza mnoho pekných miest, ktoré stoja zato vidieť ich.

Cyklistických pretekov sa zúčastňujem posledný rok ako junior v Slovenskom pohári a prvý rok ako muž na Východoslovenskej route lige. Mám za sebou mnoho pretekov, ale najviac som hrdý na tretie miesto v Slovenskom pohári v Cross Country Maraton. Získal som tretie miesto na Majstrovstvách Slovenska vo virtuálnej cyklistike, taktiež som majster východného Slovenska v časovke do vrchu do 17 rokov a získal som mnoho ďalších ocenení

v cestnej a taktiež aj horskej cyklistike. Za pódiové umiestenie dostávame trofeje, medaily, vecné alebo peňažné ceny od sponzorov pretekov, niekedy sa to pohybuje aj v stovkách eur za jedny preteky.

Mojím vzorom v cyklistike je predovšetkým môj tréner, ale mám aj iné vzory, ako sú napríklad svetoví pretekári Tadej Pogačar alebo Remco Evenpoel. Mojou ambíciou počas tohtoročnej sezóny je dostať sa do zahraničia alebo do nejakého väčšieho klubu na Slovensku a postupne sa pripravovať ďalej do sveta. Najväčším mojím cieľom je nemať tento rok nejaký veľký pád, po ktorom by som sa musel dlho zotavovať. Tento rok by som sa chcel stať majstrom Slovenska v kategórii Cross Country Maraton. V budúcnosti je mojou metou sa aj cyklistikou živiť, preto mi držte palce.

Filip Greš, II. A

Horský hrdina

Na krajskom kole Stredoškolskej odbornej činnosti, ktoré sa uskutočnilo 31. marca 2023, výsledky svojej práce úspešne prezentovala aj študentka z III. L triedy Kristína Dzurňáková s názvom práce: *Videoprodukcia Horský hrdina* v súťažnom odbore Problematika voľného času. Kristína sa umiestnila na treťom mieste. V Elkáci si môžete prečítať časť témy, ktorej sa venovala.

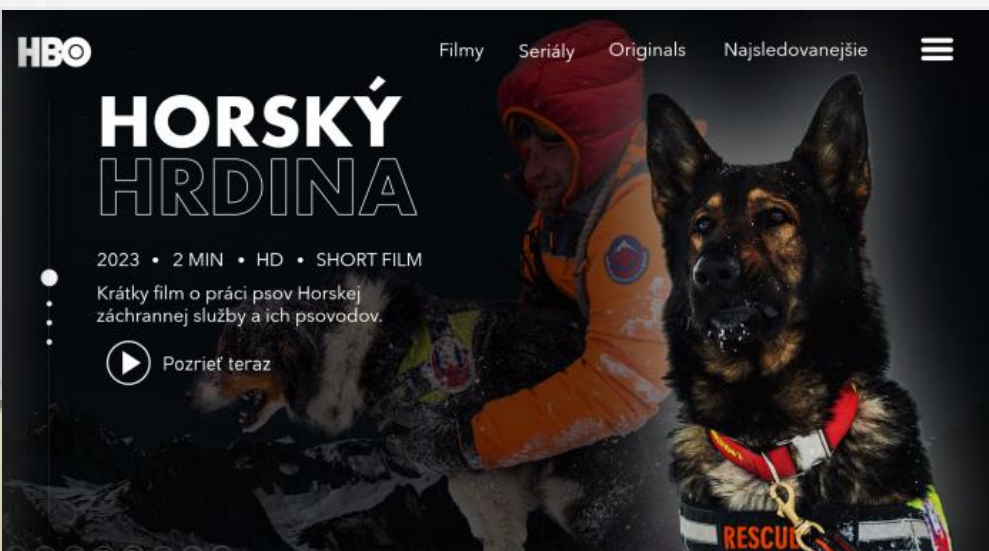
Horská záchranná služba nasadzuje každý deň svojich záchranárov a taktiež aj psovodov so psami do terénu. Bez ohľadu na to, aké je obdobie, záchranári a psy nasadzujú svoje životy pre záchranu stratenej, zranenej alebo uväznenej osoby. Záchranárske psy sú špeciálne cvičené od útleho šteňacieho veku a pre záchranu osoby sú vo väčšine prípadov nádej na záchranu. Pri záchrannnej akcii ide vždy o minúty. Je potrebné nájsť osobu čo najskôr a to platí dvojnásobne pri obetiach zasypaných lavínou, kde šanca na prežitie po tridsiatich minútach rapídne klesá o 60%. V takýchto chvíľach obeť najrýchlejšie nenájde žiaden pieps alebo podobná technológia. Vyhľadávanie obete v lavíne s rozmerom 500 x 500m za pomoci technológií zaberie veľmi veľa času, ak do toho ešte rátame cestu na miesto nehody, ktorá niekedy môže trvať aj tri hodiny, čo závisí od vzdialenosti nehody od centrály horskej záchrannej služby. V tejto chvíli prichádza na rad lavínový pes, ktorého čuch je takmer päťdesiatkrát silnejší ako ten ľudský. Vyhľadávanie osôb lavínovým psom výrazne skrátí čas vyhľadávania, a tým aj zvýši šancu nálezu živej osoby. Počas celej záchrannej akcie sú medzi psovodom a psom silné puto a veľmi silné emócie. Obidvaja záchranári sa snažia osobu nájsť čím skôr a keď ju pes nájde, k tomu živú, sú to neopísateľné emócie šťastia z oboch strán.

Práca horských záchranárov si zaslúži zviditeľniť. Mnoho ľudí si neuvedomuje riziko lavínového nebezpečenstva a často riskujú, čo vyplýva aj z dotazníka zverejneného online ešte pred vytvorením tohto projektu. Vyplynúc z dotazníka, ktorého sa zúčastnilo 110 respondentov, ľudia sa nevedia orientovať v lavínovom teréne a neuvedomujú si dôležitosť práce horských záchranárov. Inšpiráciou k realizovaniu tohto projektu boli štyri záchranárske psy: Ajax – Nemecký ovčiak, Bojan – Border kólia, Hector – Nemecký ovčiak. Tieto psy sa zúčastnili aj na záchranárskej akcii v Turecku po prírodnej katastrofe, kde boli veľmi úspešní. A taktiež Nemecký ovčiak – Bony, ktorý už žiaľ medzi nami nie je, ale je to jeden z najlepších psov, čo sa týka záchranárskych akcií vo Vysokých Tatrách, ktoré mal takmer všetky úspešné.

Cieľom mojej práce bolo vytvoriť krátky film na zviditeľnenie horskej záchrannej služby. Film sme natáčali počas školenia figurantov a záchranárov z občianskeho združenia Pes a lavíny a Horskej záchrannej služby. Na toto natáčanie sme použili rôznu techniku od dronu po outdoorové kamery. Film taktiež prešiel postprodukciami v troch programoch a celá postprodukcija zabrala 2 – 3 mesiace. Pri tvorbe filmu sme zvolili emotívnu tému, aby v človeku vyvolala reflex úcty a rešpektu. Zábery boli točené zo simulovaného vyhľadávania, avšak emócia psa a psovoda je vo filme zreteľne viditeľná.

Po dokončení a prezentovaní tohto projektu môžem len odporúčať túto stredoškolskú odbornú činnosť každému žiakovi. Bez ohľadu na umiestnenie je to skvelá príležitosť spoznať nových ľudí, ktorým môžete predviesť svoje schopnosti a oni vás posunú vpred. Taktiež vám to pomôže pri prihlasovaní sa na vysoké školy, nakoľko je tento projekt veľmi podobný bakalárskej práci. Umiestnenie na 3. mieste v tejto súťaži je len zásluha precíznej prípravy, a taktiež usmernenie pani učiteľky Ing. Evy Želikovskej, ktorá mi počas celej práce bola veľmi nápomocná aj na samotnej súťaži. Na záver chcem dodať, že sa výcviku psov sama venujem a taktiež trochu „záchrannárčine“ a osobne poznám mnoho horských záchrannárov, ktorí sú vždy pokorní, skromní a rozdali by sa ľuďom. Ako samí vravia: „Na toto povolanie sa musíš narodiť.“

Kristína Dzurňáková, III.L

Prvý rok za školskou katedrou

Prvý rok učiteľského povolania má pani učiteľka Gabika Kozáková za sebou a my sme zistili, ako sa jej u nás na SOŠE páči.

Aké máte pocity po prvom roku na našej škole? Čo sa Vám páči na škole a čo by ste prípadne zmenili?

Prvý rok na škole ubehol rýchlo. Moje pocity sú veľmi dobré a páči sa mi, že sa vždy niečo deje, či už sú to rôzne aktivity, súťaže, zahraničné mobility alebo aj aktuálna modernizácia učební. Nepáči sa mi jediná vec a tou je, že neviem nájsť tablo mojej triedy, keďže sama som absolventkou tejto školy. ☺

Akým dojmom podľa Vás pôsobíte na žiakov a pedagogický zbor?

Verím, že dobrým.

Ako si Vás vedia získať študenti?

Svedomitosťou, učenlivosťou a kreativitou.

Aké je Vaše hobby?

V mojom živote je dôležité mať stále nejaký, ako to ja volám „projekt“, či už je to čalúnenie stoličiek, maľovanie obrazu (nič svetoborné, ale výborný relax) alebo vytváranie niečoho kreatívneho. Naposledy som napríklad skúšala vyrábať mydielka.

Čo Vám ide najlepšie a podľa Vás v tom vynikáte?

Je veľmi ťažké odpovedať na túto otázku, ale myslím, že šírenie pozitívnej energie.

Čo je Vaším snom, čo chcete v živote dosiahnuť?

Keby ste mi položili túto otázku pred pár rokmi, asi by bolo mojou odpoveďou precestovať celý svet. Momentálne je mojím snom zdravie, pokoj a plavba po Karibiku.

Keby ste si mali vybrať jednu super schopnosť, ktorá by to bola?

Chcela by som ovládať myseľ iných ľudí.

Aký dlhý čas venujete príprave na hodinu pre študentov?

Je ťažké uviesť presný čas, keďže každá vyučovací hodina je iná, čiže si vyžaduje inú prípravu, ale zvykla som si na život so spánkovým deficitom.

Odhalili ste niekedy, že študent pri písomkách podvádza? Aké majú študenti najčastejšie „fígle“?

Postupne prichádzam na triky našich študentov, ale konkretizovať nebudem. Nechcem prezradiť know-how, pretože kreatívni študenti opäť prídu na iné spôsoby

a ako dobre vieme, u žiakov neexistuje kreatívnejšia chvíľka, než tá pred písomnou prácou.

Čo by ste chceli na záver odkázať študentom?

UČTE SA! 😊

KRÁTKE OTÁZKY

Čo robíte vo voľnom čase? Venujem sa rodine.

Oblíbená kniha? Máte v pláne napísať vlastnú? Malý princ. Nepoviem. 😊

Vaše oblíbené jedlo? Segedínsky guláš.

Váš oblíbený film prípadne seriál? Zelená Míľa, Game of Thrones, Wednesday

Oblíbená svetová osobnosť? Tom Hanks

Aký je Váš oblíbený hudobný žáner a pesnička? Ja sa zvrтам pri všetkom.

V čom sa cítite byť „doma“? (práca, ktorá Vás naplňa a vedeli by ste ju robiť stále?) Rada tvorím a vymýšľam niečo nové.

Kde by ste sa raz chceli dostať (miesto/kariérny rast/iný druh práce)?

Som šťastná s mojím aktuálnym miestom.

Aká akcia sa podľa Vás na škole najviac podarila? Veľmi som si užila imatrikulácie a volejbalový turnaj.

Pod Vaším vedením žiaci tento školský rok pripravili valentínsky program, ktorý mal veľmi pozitívny ohlas. Máte v pláne zorganizovať ešte nejakú podobnú akciu? 😊

Ďakujeme veľmi pekne. Verím, že budeme mať možnosť opäť predviesť niečo podobné.

PREDSTAVTE SI SITUÁCIU

Pozve Vás nejaký významný režisér točiť seriál. Išli by ste? Akú rolu by ste si rada zahráli?

Takáto ponuka sa neodmieta, určite by som išla, ale iba v poobedňajších hodinách po vyučovaní. 😊 Určite by som si chcela zahrať negatívnu postavu.

Ďakujeme za rozhovor, otázky pripravil Patrik Gerda, I. L

Škola zo sto slov

Školský rok 2022/2023 ubehol ako voda. Priniesol nám množstvo zaujímavých skúseností, zážitkov poznatkov, poučení, ale aj pádov a rán. Počas celého školského roka škola pripravovala množstvo zaujímavých a obohacujúcich aktivít. Študenti sa mohli zapájať do rôznych vedomostných, odborných, športových či literárnych súťaží. Jednou z nich bola aj literárna súťaž, ktorú vyhlasuje Občianske združenie OČI v našom meste. Úlohou bolo napísať stoslovnú úvahu na tému Škola zo 100 slov. Z poslaných príspevkov našich študentov vybrala porota jeden, ktorý sa umiestnil na 3. mieste v kategórii stredných škôl, z čoho sa opäť tešíme a Dominike Kapalkovej z II. A, autorke úvahy, ďakujeme za peknú reprezentáciu.

Pri tejto príležitosti sme urobili prieskum, v ktorom sme prostredníctvom piatich výrokov zisťovali, aký máte názor na školu vy, milí študenti. Výsledky ankety sme spracovali do nasledujúceho grafu. Z 295 opýtaných študentov sa do prieskumu zapojilo 113, teda 38%.

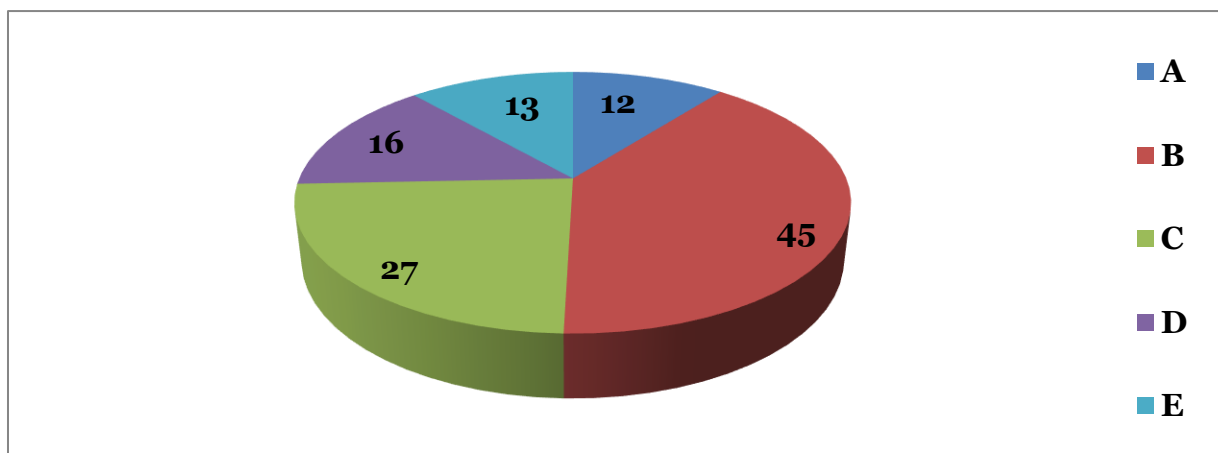
A: Do školy chodím rád/rada kvôli tomu, že sa môžem naučiť niečo nové/zaujímavé.

B: Do školy chodím rád/rada kvôli tomu, že tu mám kamarátov.

C: Školu vnímam ako prípravu pre môj profesijný život.

D: Škola ma nudí.

E: Školu vnímam ako nutné zlo.

Škola, ktorá robí z nás pána. Chodíme do nej celé dni, mesiace a roky. Zobúdzame sa každé slnečné alebo sychravé ráno. Je málo nocí, ale spánku stále veľa. Učiteľ nám predáva vedomosti. Je to pravda. Ale až vzdialené vedomosti srdce nám naplnia. Nie len matematika, ekonomika, dejepis, naša zem. Životný zmysel študentom prinesie hodnoty iné, a tak ich škola nebaví. Technológia by pomohla udržať žiakov pri vedomí na vyučovaní. Aj keď sa môže zdať, že škola je len pôvodcom problémov a neustálych obmedzení. Nastanú posledné dni a požiadame o autogramy. V konečnom... nie sme blbí, boli sme skutočne obohatení.

Dominika Kapalková, II. A, 3. miesto v kategórii stredných škôl

Deň čo deň chodíme na miesto, kde sa niečo nové naučíme. Ako malí začíname v škôlke. Prvé farby, hry, piesne, kamarátstva. Po sladkej voľnosti sa musíme naučiť vydržať sedieť deväť rokov v školskej lavici. Naučíme sa písať, čítať, počítať. Spoznáme nových ľudí. Získame veľa zážitkov. Behanie po školských chodbách, výlety, vtipy triednych šašov. Po rozlúčke s našimi prvými pani učiteľkami prídeme na strednú školu. Sme starší, múdrejší, ale stále ešte deti. Spoznávame tu kamarátov na celý život. Samozrejme prvé lásky. Čakanie na moment, kedy uvidíme toho, pri ktorom sa nám zrýchli tep a zapýria líca. Toto všetko spája slovo škola.

Alžbeta Sobinová, II. A

Ten čas, čo tam do nej chodím, je už dlhšia doba, priznávam, občas mi v nej chýba moja nespútaná sloboda. Koniec koncov, časom sa to poddá. A moja škola? Vždy mi niečo nové do hlavy dodá. Či sú to znalosti, skúsenosti alebo iná múdrosť, je to miesto, kde je sranda veľká, hoci do nás hučí naša pani učiteľka. Viem, že všetko bude dobré, tak ako je nebo modré. Ak sa niekto necíti dobre, treba spolu riešiť každý problém. Uč sa, aby si bol šťastný a nemusel tvrdo drieť! Kým si mladý, nauč sa, o čom všetkom je náš krásny svet.

Aurélia Barbieriková, I. A

Každá škola by mala byť hrou, taktiež by mala byť tvoj druhý domov. Kolektív v nej by mal byť tvojou náhradnou rodinou. Škola nás sprevádza celým životom, či si sa niečo naučil predtým alebo sa naučíš potom. No nie je to len o tom, je to menšia skúška životom, aby si sa rozhodol, čo bude potom. Beží svižne rok za rokom a ani sa nenazdáš a koniec tvojho štúdia bude za rohom. Pevne verím, že každý počas štúdia v škole stihne to, čo by mohol. Ďakujem každému učiteľovi, spolužiakovi, čo mi pomohol. Pre mňa škola vždy bola príjemným druhým domovom.

Daniela Sopkovičová, I. A

Čo je vlastne škola? Prečo by sme do nej mali chodiť? Škola je budova plná ľudí, chodíme do nej, aby sme získali veľa vedomosti a dozvedeli sa nové informácie, ktoré v budúcnosti využijeme. Okrem vedomosti môžeš v škole získať aj veľa nových kamarátov, s ktorými sa zabavíš a zažijete spolu veľa zážitkov či už dobrých, zlých alebo trápnych. Pre niektorých je škola väzením, miesto, kde musia pretrpieť nekonečné hodiny, no pre mňa je to miesto, kde sa aspoň na chvíľu môžem odreagovať a nemusím myslieť na všetky veci, čo ma čakajú doma po príchode zo školy. Ako vnímate školu Vy?

Jana Frankovičová, I. E

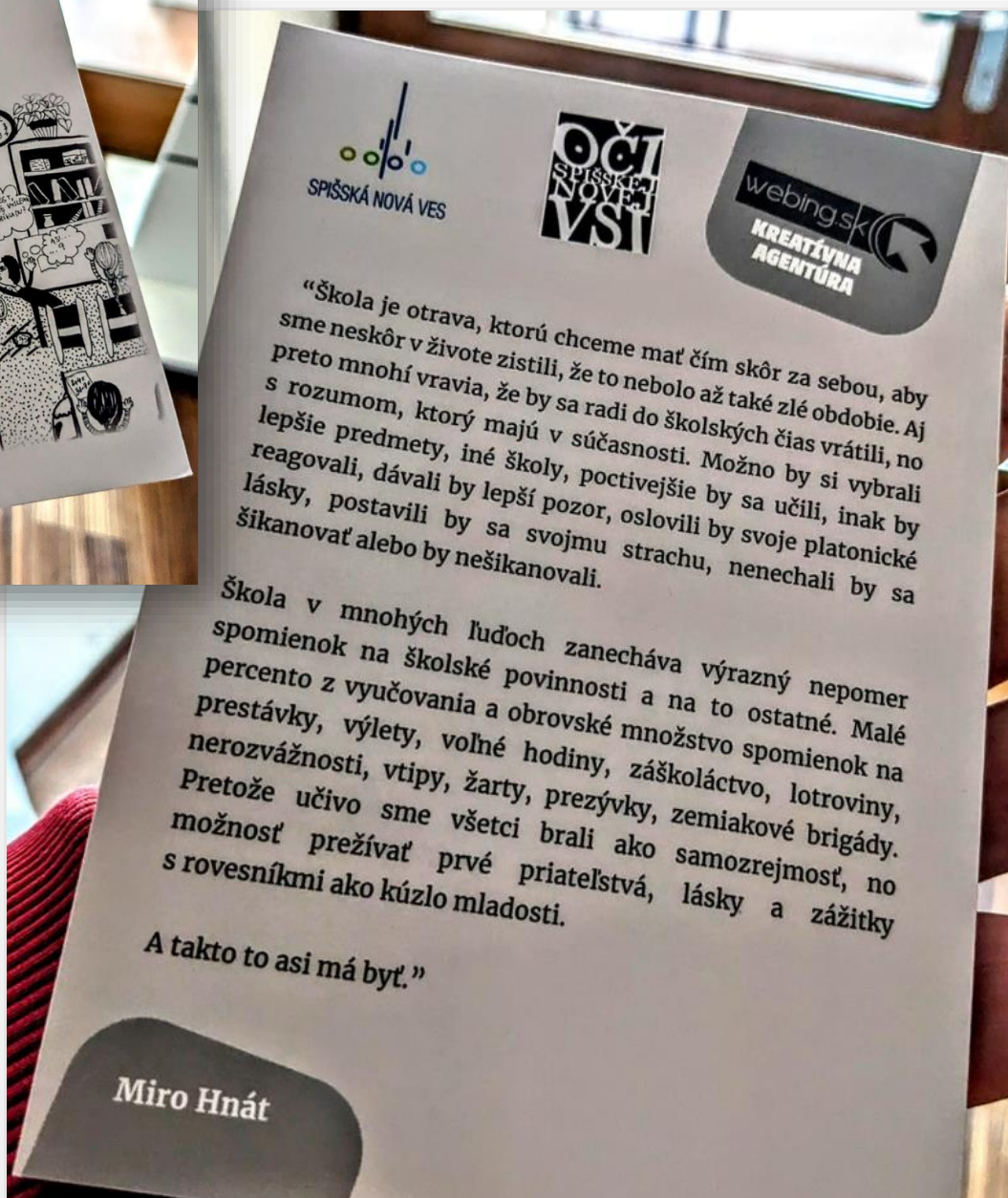
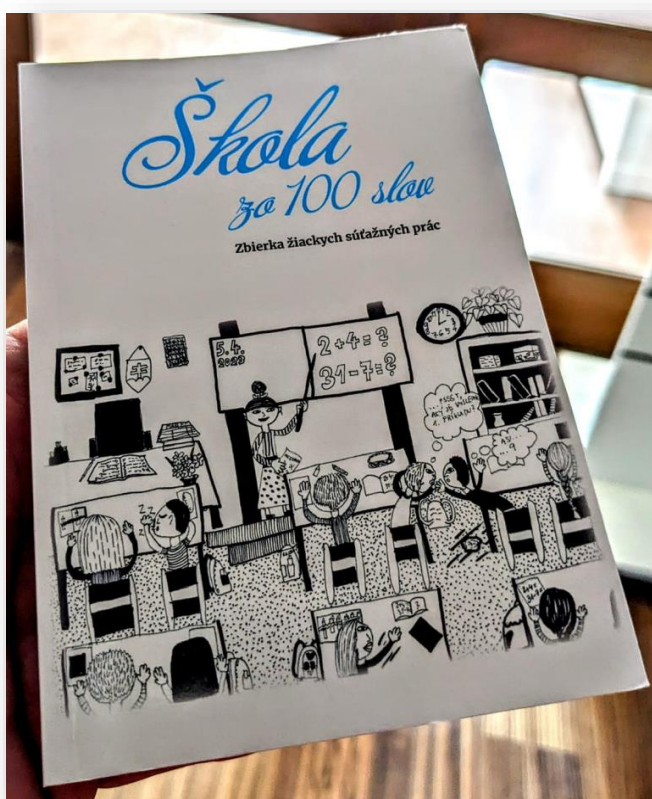
Škola každý deň niekoľko rokov nás volá a od toho sa odvíja naša životná rola. Pre niektorých z nás je to kus dlhého boja. Chyby, nové vedomosti, skúsenosti, čo zato stoja. Občas sa mladí ľudia toho boja. Je to etapa pre mnohé deti nová, každé ráno vždy to isté zas a znova. Nájdeš tam ľudí, čo žiaria ako supernova. Pri nástupe na strednú školu môžeš začať úplne odznova. Ja sa cítim úplne ako nová. Ďakujem za

priateľov a učiteľov, ktorých vďaka škole poznám. Mohla by som napísať dlhý zoznam. Vďaka škole dobré od zlého rooznám, veľa vecí rozpoznám.

Natália Pavlová, I. A

Pre niekoho chvíľa utrpenia, pre niekoho množstvo zážitkov, niekto sa hrnie do učenia, no väčšina sa teší na domov. Škola je miesto, kde chodiť musíme i keď sa všetci neradi učíme. Mnohé dlhé hodiny sme tu už prežili, hlavne na voľné dni sme sa tešili. Cez prestávky prechádzať sa chodíme, preto sa nikdy nenudíme. Na hodinách je vždy sranda veľká, aj keď na nás kričí učiteľka. Vedomostí už máme plno, avšak stále sa dajú doplniť. Vždy nám je tu veľmi dlho, no je naša povinnosť tu byť. Škola nás naučila snívať aj žiť, svoje tajné túžby naučila splniť.

Timea Chlebová, II. A

A takto to asi má byť.”

Miro Hnát

Štvrtácka anketa

Radoslav Neupauer, IV. L

1. Čo mi dalo štúdium na SOŠE?

Dalo mi kamarátstva, kontakty, zábavu, príležitosti, ťažké chvíle, veľa nervov a maturitu. Plus nejaké drobnosti a ďalší veľa vecí.

2. Čo mi tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Na túto otázku nemám priamu odpoveď, keďže som sa počas celého štúdia snažil brať všetko zlé, ale aj dobré viac menej neutrálne.

3. Najvtipnejší moment z čias môjho štúdia:

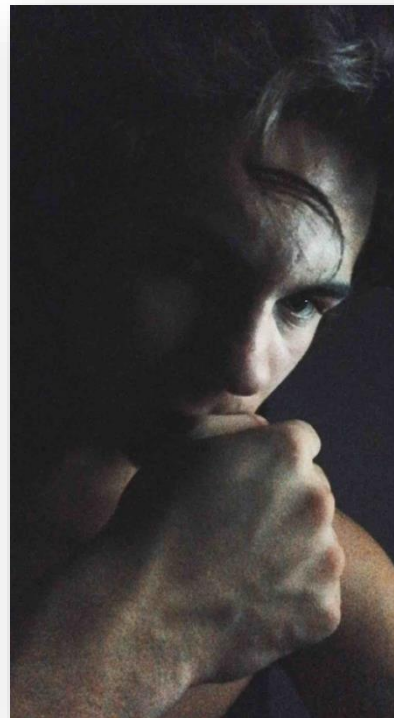
Najviac kde sme sa väčšina zabavili bola určite stužková. Ale samozrejme bolo veľa ďalších chvíľ, kde sme sa taktiež poriadne zasmiali. Napríklad na výletoch ako AquaCity.

4. Ktorý učiteľ/ka mi bude najviac chýbať?

Osobne som mal s väčšinou pedagógov pomerne dobré vzťahy. Počas štúdia som sa snažil každého učiteľa rešpektovať, byť milý, u nikoho som sa naschvál nesnažil vytvárať rôzne problémy, aj keď ich zopár bolo, ale sme predsa ľudia a každý sa raz za čas pomýli a urobí blbosť, ale zakaždým keď sa niečo také stalo, napravil som svoje chyby. Preto mi je teraz ťažké povedať priamo top učiteľov, keďže s väčšinou som si udržiaval vzťahy na rovnakej dobrej úrovni, ale tak najviac čo mi budú chýbať sú: triedna Zuzana Žilková, Kamila Ambrózy, Peter Hamrák, Ján Pramuka, Marek Dzugas a taktiež aj Miriam Vyšňovská. Dúfam, že ešte príde deň, kedy sa budem mať možnosť s týmito skvelými pedagógmi stretnúť a pospomínať.

5. Najnáročnejší predmet, ktorý ma potrápil za celé štúdium?

Ako hokejista, milovník športov som nikdy nemal ani zďaleka dostatok času a chuti do štúdia, takže veľa predmetov bolo náročných, kde som sa musel zafať a potiahnúť, ale všetko sa dá, keď sa chce, preto som to všetko aj zvládol a úspešne ukončil štúdium. No ten najnáročnejší bolo určite účtovníctvo, keďže som v tom nikdy nevedel nájsť nejakú logiku a prišlo mi to ako iba biffovanie, čo ja zhlboka nenávidím.

6. Ktorý predmet som flákal/a?

Viac-menej som to už opísal v predošlej otázke, že ako športovec som toho času veľa nemal, takže každý predmet som z nejakej časti flákal. Jedine čo mi nerobilo problém, keďže som sa o to zaujímal osobne, bol anglický jazyk, v tom som stále exceloval, ďalej PCI od 3. ročníka, dokonca aj ekonomika a samozrejme telesná výchova.

7. Ako hodnotím písomné maturity?

Písomné maturity boli za mňa trochu ťažšie tento rok, hlavne zo slovenčiny, ale inak úplne v pohode, aj sme sa zasmiali popri tom a všetko dopadlo dobre. Ústne maturity na druhej strane boli veľmi dobré, neviem nejako som to extra neprežíval. Proste som to bral, že som sa prišiel len porozprávať s učiteľmi na polhodinku a to je všetko. Samozrejme, musím poďakovať komisii, že to s nami vydržala a pomohla zakaždým, keď sme pomoc potrebovali.

8. Kam/ na akú vysokú školu povedú moje kroky po SOŠE alebo študovať už ďalej nechcem?

Nechystám sa na vysokú školu, mám jasnú víziu do budúcnosti, na ktorej tvrdo pracujem už zopár rokov a mám ustanovený cieľ, ktorý dosiahnem. A na to mi vysokú školu nebude treba.

9. Ak by som sa mohol/mohla vrátiť v čase, čo by som na svojom štúdiu zmenil/a?

Nezmenil by som absolútne nič. Som vďačný za to kde som, kým má to vybudovalo a aká osobnosť sa zo mňa stala. Zachoval som si charakter a všetko, čo sa stalo sa stať malo, všetko ako skončilo, tak skončiť malo, zbytočne sa zamýšľať nad vecami, ktoré nezmeníme, podstatné je, že sme všetci zdraví, múdrejší, lepší ľudia a že sme všetci úspešne štúdium ukončili a zobrali si so sebou z tých štyroch rokov všetko len to najlepšie a najkrajšie.

10. Odkaz pre mladších študentov:

Buďte lepším človekom každým novým dňom. Snažte sa byť voči sebe a každému blízkemu naokolo úctivý, pomáhajte si v každej ťažkej situácii navzájom a všetko vám zbehne rýchlejšie, než si sami uvedomíte. Pri finálnych skúškach nemajte stres, verte mi, všetci to zvládnete a zoberte si zo štúdia do života len to najlepšie, bude toho kopec. ☺

Tatiana Dzurňáková, IV. L

1. Čo mi dalo štúdium na SOŠE?

Štúdium na SOŠE mi dalo nové informácie do života a nových priateľov.

2. Čo mi tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Nemám nič konkrétne.

3. Najvtipnejší moment z čias môjho štúdia.

Keď spolužiak bral cez prah dverí spolužiaka, ktorý je na vozíčku a ten sa mu tak trochu vyšmykol.

4. Ktorý učiteľ/ka mi bude najviac chýbať?

Naša úžasná triedna pani učiteľka Zuzana Žilková, skvelá pani učiteľka účtovníctva Adriana Maguláková, vždy dobre naladený pán učiteľ Ján Pramuka.

5. Najnáročnejší predmet, ktorý ma potrápil za celé štúdium?

Niekedy účtovníctvo, inokedy zas počítačové siete, ale učitelia týchto predmetov sú vždy ochotní pomôcť a poradiť.

6. Ktorý predmet som flákal/a?

Vždy nejaký iný...

7. Ako hodnotím písomné maturity?

Ťažké testy, ľahké slohy.

8. Kam/ na akú vysokú školu povedú moje kroky po SOŠE alebo študovať už ďalej nechcem?

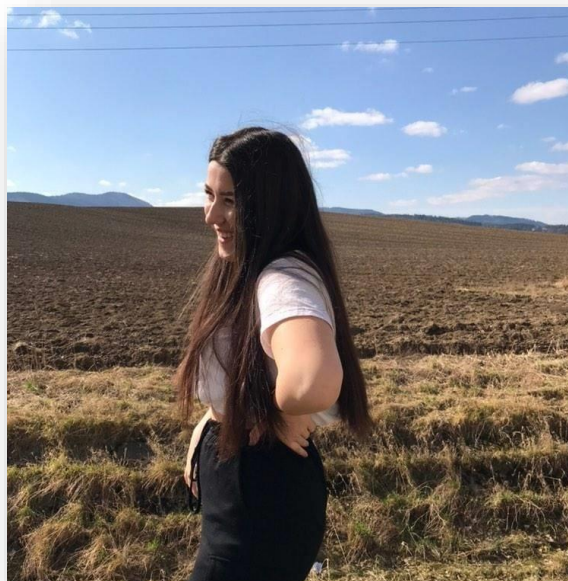
Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach.

9. Ak by som sa mohol/mohla vrátiť v čase, čo by som na svojom štúdiu zmenil/a?

Učenie z hodiny na hodinu.

10. Odkaz pre mladších študentov:

Dávajte pozor na hodinách a pripravujte sa na ne.

Nicole Korinna Rosnerová, IV. A

1. Čo mi dalo štúdium na SOŠE?

Štúdium mi dalo veľa energie, sebavedomia, poznávanie nových ľudí a motivovanie mojej budúcnosti.

2. Čo mi tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najviac mi tu prirástli učitelia, ktorí nás vedeli dobre naučiť, spolužiačka, s ktorou sme ostali kamarátky. Najmenej mi tu prirástlo asi to ranné vstávanie a vyučovanie.

3. Najvtipnejší moment z čias môjho štúdia.

Najvtipnejším momentom z čias môjho štúdia bolo asi dištančné vyučovanie, pretože nie vždy sme poslúchali učiteľov a radšej sme ostali počas hodín v posteli.

4. Ktorý učiteľ/ka mi bude najviac chýbať?

Najviac mi budú chýbať asi všetci učitelia, ktorí ma učili a dali mi do mojej budúcnosti veľa.

5. Najnáročnejší predmet, ktorý ma potrápil za celé štúdium?

Najviac som sa potrápila s účtovníctvom. Dala som do toho veľa energie, aby som prišla na to, kde je strana „Má dať a strana Dal“. ☺

6. Ktorý predmet som flákal/a?

Myslím si, že som žiadny predmet neflákala.

7. Ako hodnotím písomné maturity?

Písomné maturity boli z mojej strany ťažké, ale zvládli sme to všetci. Ústne maturity boli pre mňa zo začiatku stresujúce, ale učitelia nás naviedli a zvládli sme to.

8. Kam/ na akú vysokú školu povedú moje kroky po SOŠE alebo študovať už ďalej nechcem?

Moje kroky povedú na Technickú fakultu v Košiciach, odbor ekonomika a manažment.

9. Ak by som sa mohol/mohla vrátiť v čase, čo by som na svojom štúdiu zmenil/a?

Nezmenila by som nič.

10. Odkaz pre mladších študentov:

Nech sa vám darí.

Markus Bednár, IV. A

1. Čo mi dalo štúdium na SOŠE?

Dalo mi prehľad v oblasti financií, účtovníctva a ekonomiky.

2. Čo mi tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najviac ma bavila ekonomika a najmenej s poľutovaním oznamujem makroekonómia.

3. Najvtipnejší moment z čias môjho štúdia.

Zážitky z Malty.

4. Ktorý učiteľ/ka mi bude najviac chýbať?

Je ich dosť, pani učiteľky Renáta Krajňáková a Daša Rutkayová.

5. Najnáročnejší predmet, ktorý ma potrápil za celé štúdium?

Účtovníctvo.

6. Ktorý predmet som flákal/a?

Účtovníctvo.

7. Ako hodnotím písomné maturity?

Ťažšie ako som predpokladal.

8. Kam/ na akú vysokú školu povedú moje kroky po SOŠE alebo študovať už ďalej nechcem?

Univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne.

9. Ak by som sa mohol/mohla vrátiť v čase, čo by som na svojom štúdiu zmenil/a?

Nič.

10. Odkaz pre mladších študentov:

Veľa šťastia prajem.

Som tu medzi vami

Rozhovor s Jakobom Ježekom, čerstvým absolventom SOŠE zo IV. L

Kedy ťa kopla múza?

Nepovedal by som, že by tomu bolo tak, že ma kopla múza. Nikdy som nečítal veľa kníh ani nič podobné, takže som sa nemal ani čím inšpirovať. Dovtedy som prečítal možno tak jednu knihu z povinného čítania. Vlastne to vznikalo úplne nevinne. Moja prvá tvorba vznikla v mojich jedenástich rokoch, keď som ako žiak základnej školy na hodine nemal čo robiť, vzal som si čistý papier a začal písať akýsi môj vymyslený príbeh o Batmanovi. Ako som tak písal, povedal som si, že by nebolo zlé, keby sa tie slová spolu navzájom podobali. A tak vznikali moje prvé rýmy. Ale mám aj veľa textov, ktoré rýmy neobsahujú, keďže v určitých momentoch môžu obmedzovať prúd myšlienok skladateľa.

Tvoje texty majú vnútornú výpovednú hodnotu?

Ak sa nad tým zamyslím racionálne, moje prvotné texty v sebe ešte nemali nejakú výpovednú hodnotu. Bol som príliš mladý a dokonca ani modlitbičky, ktoré som písal sa nedajú označiť za výpovednú hodnotu, keďže skutočný význam božských záležitostí v živote vám začne dochádzať až neskôr, ak ste k tomu boli vedení. Ja som vychodil cirkevnú školu, ale ani hodiny náboženstva vám nepomôžu v takom mladom veku chápať, o čo vlastne kráča. Možno by mi mohol oponovať napríklad len taký Svätý Dominik Sávio, ale pre nás ostatných náboženstvo slúži ako nejaký základ k tomu, aby sme v staršom veku dokázali lepšie chápať nebeské záhady. Moje texty začali naberať výpovednú hodnotu až o niekoľko rokov neskôr, kedy mi život priniesol rôzne prekážky, chyby, skúsenosti, poučenie a radosti. Myslím, že sa to začalo postupne odrážať aj vo veršoch mojej tvorby a v každej z nich sa snažím zanechať kúsok zo mňa.

Čo ťa inšpiruje?

Ako som už spomínal, konkrétnu inšpiráciu som nikde odnikadiaľ nečerpал. Vlastne môžem povedať, že tou najväčšou inšpiráciou pre mňa je môj vlastný život a udalosti, ktoré som v nich zažil, alebo ako sa s nimi vyrovnávam. Ale tak samozrejme, časom, ako takmer každému chalanovi, sa mi začali páčiť dievčatá. Dá sa z toho teda odvodiť, že v mojich ľúbostných básňach mi bolo najväčšou inšpiráciou dievča, ktoré sa mi páčilo, a tak som na papier vyjadril kúsok zo svojich citov, keďže som býval jeden z tých, ktorý sa jeden čas veľmi hanbil dievčaťu čo i len z určitých dôvodov prehovoriť. Hovoril som si, že ak už nie vzhľadom, možno slová doputujú do očí dotyčnej osoby a zapôsobím aspoň takto. Tak či onak, našťastie som už bariéru dávno prekonal a nemám problém osloviť kohokoľvek. V niekoľkých básňach sú mi inšpiráciou moja mama a takisto stará mama.

Máš vyhradený čas, kedy si povieš idem na to...

Absolútne nie. Väčšinou to prichádza tak nejako samo. Mal som obdobia, kedy som predlhé mesiace nenapísal ani čiarku a potom zase prišiel čas, kedy som písal niekoľkokrát v pomerne krátkom čase. Je to koníček nie domáca úloha v škole. Aby to bolo skutočne dobré, musí sa človek tešiť na moment až vezme pero a začne písať. Každému by sa znechutila časom aj jeho najobľúbenejšia činnosť, keby mu malo byť určované, kedy, ako a prečo ju má robiť. Tvorba je v mojich očiach prudká vlna citov a myšlienok pretransformovaná do slov. Tak ako je nemožné ju presne napasovať, nejde ju ani zastaviť.

Koho chceš osloviť svojou tvorbou?

Úprimne, nikdy som neplánoval vyniesť moje básne na svetlo sveta. Prišlo to tak nejako samo. Ale už keď k tomu došlo, rád by som oslovil naozaj všetkých. Myslím, že aj pre ľudí, ktorí nemajú vzťah k takýmto veciam, čo je v tejto pokrokovej dobe celkom častý jav, by sa našla aspoň jedna myšlienka, ktorá mu môže do života niečo dať. Chcem tvorbou upozorniť hlavne na to, že aj ľudia, ktorí sú podceňovaní či už okolím alebo samými sebou, neoplývajú možno nejakými veľkými fyzickými zručnosťami alebo krásnym vzhľadom, sú takisto ľudia, ktorí dokážu myslieť, cítiť, milovať a plakať alebo smiať sa na rovnakých veciach ako ostatní a môžu dokázať veľké veci! Len treba byť vytrvalý a nenechať sa zlomiť okolím, ktoré často bohužiaľ

odsudzuje skôr ako spozná. Aj v tom najzapršašenejšom a najšpinavšom obale môžeme vo vnútri spoznať obsah, ktorý budeme milovať celý život.

Aké ambície máš do budúcnosti?

Bude to trochu súvisieť s predošlou odpoveďou. Moja najväčšia ambícia je hlavne samému sebe, ale takisto aj okoliu dokázať, že aj človek, ktorý v určitej oblasti nezapadá alebo nevyniká, si môže získať obdiv uznanie a viesť úspešný a hodnotný život. To by bolo pre mňa také zadosťučinenie. Nechcem veľmi hovoriť o ambíciách. Všetky ambície, ktoré si chceme splniť sú podmienené tvrdou prácou, ale aj kusom šťastia a dobrou skupinou ľudí okolo seba. Človek v tomto svete potrebuje priateľov na to, aby niečo dokázal. Každý začína na rovnakej čiare. Niekomu bude dopriata tá zdanlivo ľahšia cesta do cieľa a niekomu opačne. Ale každá cesta je náročná a treba pracovať do konca, aby sme uspeli. Každý je momentálne v určitej fáze, určitom bode svojej cesty. Dôležité je sa nikdy nezastaviť. Nestagnovať a ísť ďalej aj keď len malými krokmi. Nieкто je pred nami a nieкто zase za nami. Mali by sme sa sústrediť hlavne na samých seba, v rámci možností pomôcť tým „pozadu“, ale nikdy nepoukazovať na náš „veľký náskok“ pred ostatnými, keďže život je vrtkavý a môže sa nám veľmi ľahko stať, že pri poslednom skoku pred cieľom spadneme na úplné dno a ocitneme sa zase na začiatku.

Ďakujeme za rozhovor, otázky pripravila PhDr. Renáta Krajňáková

Včera som mal živý sen

Mohlo by sa to zdať zvláštne
ja viem...
Prečo som ho mal?
Zo stresu?
Stál som na pokraji útesu... a pozeral
dolu.
Premýšľal... prečo som
ja len ten... čo má stále smolu?
Mysel' mi zastala v jedinej otázke..
Nemožno mi dopriať... kus lásky a
šťastie?
Jasné že som túžil...
niekedy až moc
Mojím vykúpením... bola súdružka noc
Túžba zmenila sa v
beznádej a smútok
Ktorý mi vždy šeptal
spraviť ten zlý skutok
Zlý?
Možno by si tým bol niekto istý
Až kým to nespraviš.
Niet cesty to zistiť.
Hlas do mňa prenikal čoraz hlbšie...
Čo len bude teraz?
Vydržíš to dlhšie?
Až ma ten zvučný tón...
hlasu prehovoril
A tak pri útese...
ruky som roztvoril...
Zmierení s osudom...
s úsmevom na tvári
Jedným jemným krokom...
sklznem sa po kraji
Ako list zo stromu
do ničoty padám
Dopad ostrý jak šíp...
spásu si v ňom hľadám.
Hor sa do neznáma...
k novému začiatku
Už len stačí pridať...
k podpisu pečiatku

Zrazu mi v stotine
zastaví sa telo
Vôkol nechápajúc
obzerám sa bdelo...
Tvoj anjelsky dotyk...
prebudil mi zmysly
Vďaka nemu opäť...
získavam späť kyslík.
Vzápätí aj ďalšie ...
celkom ma omámia
V okamžiku sa nám spolu...
pohľady zoznámia
Pečiatku zahodíš...
do temného prázdna
A ja sa len dívam...
aká že si krásna!
Krídlami ma vznášaš...
až k oblohe smerom
Vraj že ma nenecháš...
blúdiť s Luciferom
Moje srdce cíti...
ako letí s tebou
Ako ma s úsmevom...
obklopuješ nehrou
Po chvíľke sa ti zas...
zadívam do očí
Či sa mi tento sen...
onedlho skončí?
Po čase mlčania...
obzriem si ťa znova
Z úst mi vyletia preč...
všetky sveta slová
Naposledy si ťa...
pečlivo prezerám.
A už je to jasné!
Svoju odpoveď mám.
Teraz už predsa viem...
že si tá vďaka, ktorej sa zo sna...
stala realita.

Rozlúčka so životom

Život je veľmi špecifický pojem
Nefunguje na dobrovoľnej báze
Je jedinečný Lež nie večný
Kompromisy nemiluje
Nepotrpi si na kráse
Nestojí o dobrý dojem
Povedal by som že má tri časti
Trúfalo ich pomenujem
Zvítanie sa
Pretláčanie
Rozlúčka
V úvodnej nás opantáva
Sladko si nás rozmazľuje
Iba samá skvelá správa
Nieto žiadnych veľkých strastí
Druhá
Jednoznačne najdlhšia hra
Niekto hrá viac
Niekto menej
Život do staroby zreje.
I keď máme z ocele zbroj
Márnosť
Vopred prehratý boj
Súper eso v rukáve má
Poslednou je vždy lúčenie Chladné jak
Severné vetry

Žiadne ďalšie dni zo dve tri
Nepovolí neprižmúri
Dochvilnosť v ňom priam zúri
Žiadne omilostenie.
Tvoja rozlúčka sa blíži
Nezmierim sa
Vyjednávam
Spasenie pre teba hľadám
K predĺženiu tvojho dychu
Pokúšam života pýchu
Nenávistne naňho kričím
Nech ma neukráti
O koreň zdroja môjho života
Ach prosím Božská porota
Dožičte ešte čas mojej ruži šedivej
Vedomosti ktoré dnes mám vyšli z nej
A teraz ju život mláti.
Milý človečik.... hľa
Života poučka
Ak chceš pomôcť svojej ruži
Myslím že to už aj tušíš
Zbaviť žiaľu, bolesti
Neradno byť sebecký
Spasením je rozlúčka

autor básní Jakob Ježek, IV. L

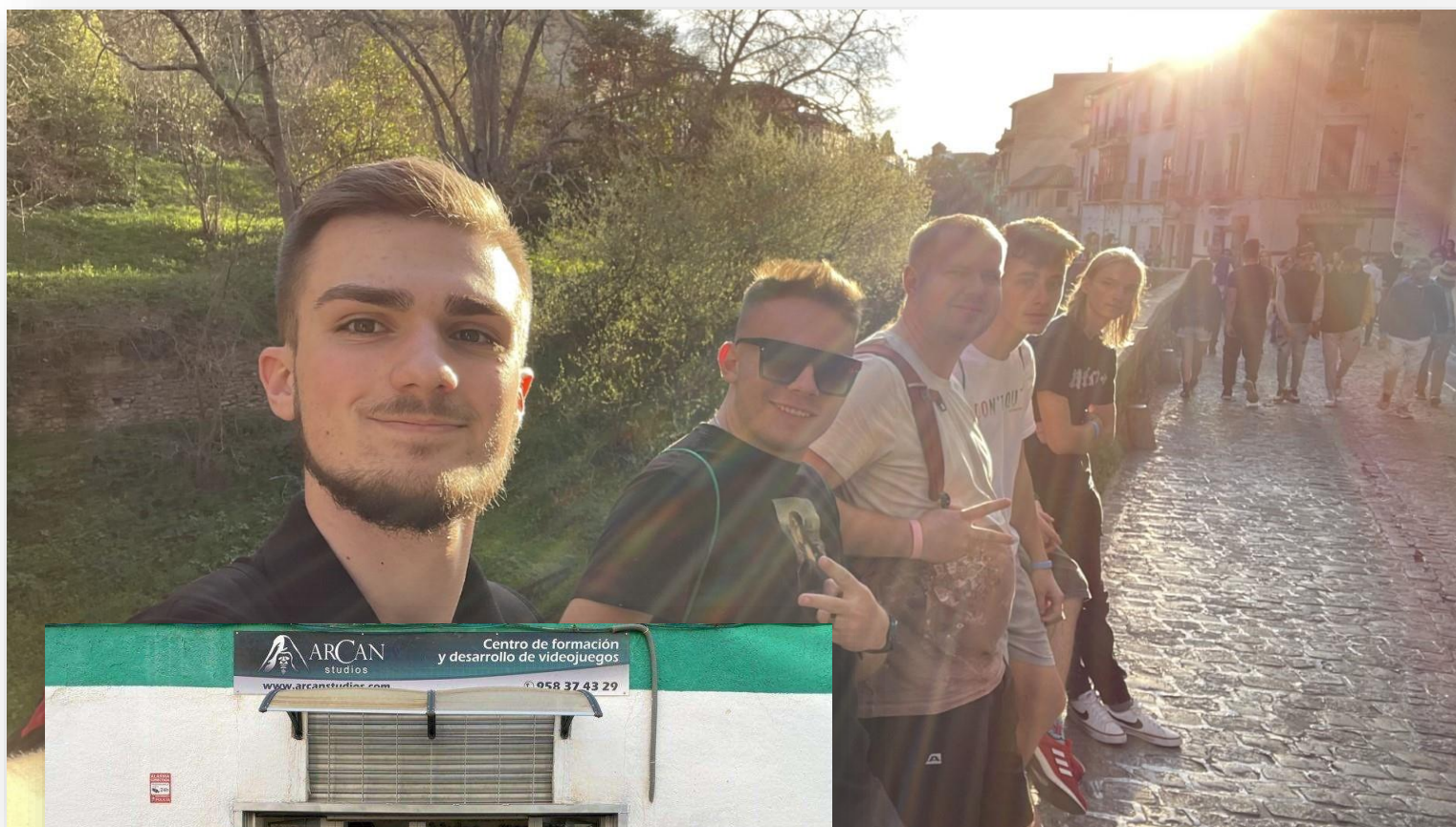
The streets of Granada

Erasmus+ zahraničná mobilita študentov v španielskej Granade

Piati študenti 2. a 3. ročníka z odboru Ekonomické lýceum sa vďaka programu Erasmus+ a spoločnosti K.A.B.A. v marci zúčastnili zahraničnej mobility v španielskej Granade v spoločnosti Arcan Studios. Program bol zameraný na vývoj 2D počítačovej hry, ktorú žiaci naprogramovali počnúc kreslením vlastných herných objektov, animácii, tvorbou pozadia až po naprogramovanie a ozvučenie hry. Celú hru naprogramovali pomocou grafického softvéru Inkscape a herným enginom Unity.

Okrem tvorby počítačovej hry študenti svoj voľný čas trávili spoznávaním bližšieho aj širšieho okolia andalúzskeho kraja. Navštívili palác Alhambra, štvrte Realejo a Sacromonte, voľný víkend strávili pri Stredozemnom mori v Malage a v dedinke Monachil, ktorá sa nachádza na úpätí najvyššieho pohoria na Pyrenejskom polostrove – Sierra Nevada.

Jediné miesto, kde nájdeš staršie cesty ako u nás

Malý muž s veľkým srdcom (pozn. v strede)

Náš mentor Juan Fernando Manuel Martinez

Programy na víkend „vedúci“ zariadil „na pána“

Barcelona Airport

Každý pred CISCO certifikátom

Video z výletu nájdete na:

https://www.youtube.com/watch?v=xn96DxjYEyc&ab_channel=Trip.Above.Slovakia, tak si ho určite pozri 😊

spracoval Adam Petřík, II. L

Open creative doors II – Studio trip

Dňa 17. mája sme navštívili pracovnú dielňu v Kreatívnom centre štúdia RTVS v Košiciach, kde sme mali jedinečnú možnosť nahliadnuť do zákulisia profesionálnej televíznej tvorby denného programu o kultúrno-spoločenskom živote v regiónoch – Regina.

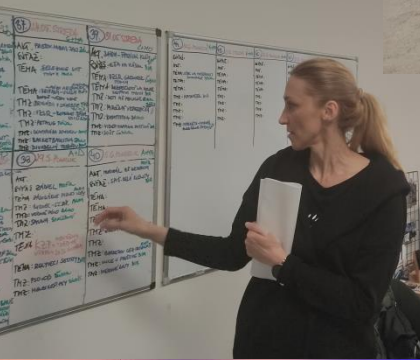
Regina je cyklická relácia, ktorá prináša divákovi témy a príspevky o aktuálnych problémoch a živote ľudí v regiónoch Slovenska z oblasti samosprávy, vzdelávania, zamestnanosti, sociálnych vecí, zdravotníctva, ekonomiky, ekológie, vedy, kultúry, histórie, športu, prírodných, historických i kultúrnych zaujímavostí. Je tvorená formou štúdia, príspevkov, živých vstupov, sociálnych sietí a videí cez aplikáciu iReportér i archívnych obrazových materiálov.

Počas exkurzie sme si osvojili základné princípy realizácie publicistického programu a tvorby reportáže zo živého vysielania. Pod vedením lektorky sme sa oboznámili s procesom strihania, kde sme si aj sami vyskúšali nahráť upútavku a vypočuli si svoj hlas a prejav v programe. Oboznámili sme sa s prácou moderátorov, režiséra, zvukárov, kameramanov a televízneho štábu. Bolo to pre nás veľmi zaujímavé podujatie, prostredníctvom ktorého sme získali základnú predstavu o príprave a realizácii magazínu a fungovaní procesov v RTVS.

Dozvedeli sme sa, že obsah vysielania Reginy tvoria dramaturgičky relácie, ktoré sa po porade s redaktormi dohodnú na spracovaní jednotlivých tém či už v podobe príspevku alebo živého štúdiového rozhovoru s hosťom alebo hosťami. Tím televíznej publicistiky má naplánované témy vždy niekoľko dní i týždňov dopredu, aby ich postupne spracoval a pripravil do vysielania hostí, živý vstup s respondentom z terénu alebo aktuálne priame spojenie cez Skype. Úlohou produkčnej alebo produkčného je zabezpečenie a naplánovanie práce redaktorov, aby mohli nakrúcať a so strihačom postrihať príspevky a tiež dramaturgovia mohli celú reláciu skompletizovať a zvukári ju ozvučiť. Okrem toho musia zabezpečiť kameramanov, aby vedeli, kedy majú prísť za svoje kamery do štúdia, osvetľovači k svetlám a režiséri do réžie a aby aj hostia Reginy mali naporiadzi všetko, čo k svojej prezentácii potrebujú. Čo poviete, celkom zodpovedná profesia? A samozrejme, aj pred vysielaním Reginy je stále rušno. Moderátori i hostia musia prejsť rukami maskérky, zvukár im nasadí zvukové zariadenia, asistentka réžie s nimi prejde celý scenár a hosťom vysvetlí, čo všetko ich počas 40 minútového živého vysielania čaká. Pred živým vysielaním Reginy si moderátori s dramaturgom aktuálneho vysielania vždy zhrnú základné informácie, ktoré v relácii musia odznieť. Moderátori moderujú bez čítačky, texty i otázky pre hostí musia ovládať takmer spamäti, samozrejme malými poznámkami si môžu pomôcť. Celé vysielanie sleduje režisér spolu s vysielacím štábom v réžii a kontroluje všetky príspevky a obrazové dokrútky relácie. Celý tento, na pohľad jednoduchý proces, sme my potichučky z druhej strany sledovali a odniesli sme si naozaj cennú skúsenosť, ako sa tvorí živé vysielanie a okrem toho sme sa dozvedeli niečo zaujímavé z nášho východoslovenského regiónu. A čo sa vysielalo? Záznam vysielania si môžete pozrieť v priloženom linku:

<https://www.rtvsk.sk/televizia/archiv/14356/403743>

redakcia časopisu Elkáč

**Východy a západy slnka,
nádyh leta v slabom vánku,
rušná chodba v škole zmíkla,
upadá pod ťažkosť zámku.**

**Dlhé dni a dlhšie noci,
slnečný lúč na tvár padá,
sloboda a voľnosť naberá na moci,
zážitky si každý hľadá.**

**Ramená opustila váha tašky,
v hlave sa rozžiarilo svetlo,
na hlave uviazané šatky,
stres a strach, zmíкло všetko.**

**Bosé prsty a pod nimi len tráva,
voda a my, ako jedno telo,
kamarát už z diaľky na nás máva,
žijeme vždy naplno a smelo.**

**Po veselých aj úmorných dňoch v škole,
láskach na chodbách,
privíta nás s otvorenou náručou more,
s úsmevom na fotkách.**

**Od prebdených nocí, po spokojné rána,
myseľ voľná od povinností,
leta tvár vždy krásna,
na myslí len sen letný zmrzlinový.**

**Brány školy opúšťame s pocitom spokojnosti,
otvárame svoje motýlie krídla,
s cieľom letieť vstriec voľnosti,
keďže leto uletí ako chvíľa.**

Alžbeta Sobinovská, II. A

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

Školský rok 2022/2023

Č. 2

Vydavateľ : SOŠE SNV, krúžok školského časopisu

REDAKTORI

členovia krúžku školského časopisu Elkáč a občasní prispievatelia pod vedením
Mgr. D. Rutkayovej

GRAFIKA

Adrián Drevko, III. L

FOTOGRAFIE

boli použité zo súkromných archívov hostí v školskom časopise, internetovej stránky
školy a študentov školy, z internetu

JAZYKOVÝ KOREKTOR

Mgr. Daša Rutkayová